

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 6Sžo/6/2015                    |
| Identifikačné číslo spisu: | 4014200430                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 27.07.2016                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Alena Adamcová           |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2016:4014200430.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Adamcovej a z členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Ivana Rumanu v právnej veci žalobcu: H. I., bytom U., zastúpeného advokátskou kanceláriou AKMK, s.r.o., so sídlom Farská 30, 949 01 Nitra, IČO: 36 859 061, zastúpenej Mgr. Marekom Kováčom, advokátom a konateľom, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Nitre, so sídlom Piesková 32, 949 01 Nitra, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-NR-KDI-31/2014-SK zo 16. apríla 2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/80/2014-52 z 24. septembra 2014, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/80/2014-52 z 24. septembra 2014 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

### Odôvodnenie

#### I.

Krajský súd v Nitre (ďalej v texte rozsudku len „prvostupňový súd“ alebo „krajský súd“) napadnutým rozsudkom podľa ust. § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-NR-KDI-31/2014-SK zo 16. apríla 2014 a zároveň žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

Uvedeným rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie vydané Okresným dopravným inšpektorátom Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nitre č. ORPZ-NR-ODI2-20/2014-Pr z 11. februára 2014, ktorým prvostupňový správny orgán žalobcu uznal vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa ust. § 22 ods. 1 písm. b), g) zákona SRN č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“), za čo mu bola uložená podľa § 22 ods. 2 písm. a) a c) zákona o priestupkoch pokuta 350,- € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 25 mesiacov. Žalobca sa dopustil priestupku

tým, že dňa 28. januára 2012 v čase o 18:45 hod. viedol motorové vozidlo, tov. zn. Citroen Xsara EČ: K., v obci Nitra po Petzwalovej ul., kde pred domom č. 34 došlo k dopravnej zrážke medzi uvedeným OMV a odstaveným OMV zn. BMW EČ: K., ktoré na mieste odstavila majiteľka Ing. U. P. K dopravnej zrážke došlo tak, že vodič I., jazdiaci na uvedenom OMV po Petzwalovej ul. v Nitre, sa dostatočne nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke a pri úkone cúvania si nezabezpečil tento úkon pomocou spôsobiteľ a náležite poučenej osoby, následkom čoho narazil do stojaceho vozidla EČ: K., po čom následne z miesta dopravnej nehody odišiel, čím si nesplnil povinnosti účastníka dopravnej nehody, čím zavinil dopravnú nehodu. Pri dopravnej nehody nedošlo k zraneniu osôb, dodatočnou dychovou skúškou nebolo zistené požitie alkoholických nápojov.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia vychádzal zo zásady *iudex ne eat ultra petita partium* (sudca nech nejde nad návrhy strán), ktorá vyplýva z ust. § 249 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, teda za osobitnú náležitosť žaloby je potrebné považovať konkrétne tvrdenie žalobcu, že bol ukrátený na svojich právach nezákonným rozhodnutím správneho orgánu, pričom musí ísť o subjektívne práva vyplývajúce z právneho predpisu. Žalobca ale musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje porušenie práva. Pri preskúmaní zákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia a postupu správneho orgánu sa súd obmedzil len na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádzal a ktoré samotný žalobca v žalobe spochybňuje sú relevantné, najmä kvôli prameňu, z ktorého vychádzajú, alebo či neboli porušené niektoré procesné zásady správneho konania a ďalej skúmal, či vykonané dôkazy logicky robia možný skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia, a preto skúmal, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec príslušný právny predpis - a dospel k záveru, že oba správne orgány sa dôsledne riadili procesnými zásadami upravenými vo všeobecne záväznom právnom predpise (§ 3 ods. 4, § 32 ods. 1, § 34 ods. 3 zákon č. 71/1967 Zb. o správnom poriadku v znení neskorších predpisov, ďalej len „správny poriadok“), na ktorý zákon o priestupkoch (§ 51) odkazuje - a či si zadovážil podklady pre rozhodnutie zákonným spôsobom.

Krajský súd vyslovil názor, že žalobou napadnuté rozhodnutie má všetky formálne i obsahové náležitosti rozhodnutia v zmysle § 46, § 47 a nasl. správneho poriadku, na ktorý predpis odkazuje - zákon o priestupkoch (§ 51), preto neobstoí námietka žalobcu, že rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. Podľa názoru krajského súdu rozhodnutie žalovaného je logicky vyhodnotené a riadne hmotnoprávne posúdené.

Z obsahu spisu žalovaného vyplýva, z akých dôkazných prostriedkov správny orgán pri rozhodovaní o vine a treste žalobcu vychádzal, nakoľko riadne zistil skutkový stav, riadne vyhodnotil dokazovanie v zmysle ust. § 32 a nasl. správneho poriadku, ktoré vyústilo do zisteného skutkového stavu a opísaní skutku, ktorého sa dopustil žalobca. V preskúmanej veci podľa krajského súdu skutkový stav nie je sporný, spornou zostala iba otázka, či ide o dopravnú nehodu alebo o škodnú udalosť.

Krajský súd skonštatoval, že vyššie uvedeným konaním žalobcu bola naplnená skutková podstata priestupku dopravnej nehody. Žalobca do záznamu o podaní vysvetlenia podľa priestupkového zákona spísanom dňa 27. septembra 2012 sám uviedol: „že v čase, ako cúval, ucítil, ako keby oprel vozidlo pravou zadnou časťou o prednú časť zaparkovaného vozidla, kedy zastal s vozidlom, ktoré riadil, prešiel dopredu vľavo ku krajnici k chodníku a pozrel sa na druhé vozidlo, pričom vyšiel z vozidla a fyzicky skontroloval druhé vozidlo, kde nevidel žiadne poškodenie“. Žalobca teda podľa krajského súdu nepoprel náraz vozidlom, ktoré riadil do odstaveného vozidla, ktoré patrilo Ing. U. P. a tiež nepoprel, že z miesta nárazu odišiel bez toho, aby zanechal kontakt na svoju osobu alebo osobné údaje pre majiteľa odstaveného motorového vozidla. Toto chcel vykonať až po tom, ako sa poradil so svojím otcom a chcel sa vrátiť na miesto činu, avšak jednoznačne porušil povinnosti vodiča a svoje konanie neohlásil polícii po tom, ako zistil, že vodič alebo majiteľ odstaveného motorového vozidla sa v blízkosti tohto vozidla nenachádza. K tejto výpovedi žalobcu však krajský súd považoval za potrebné uviesť, že nekorešponduje so svedkom V. Y., ktorý celú udalosť videl a opísal do záznamu o podaní vysvetlenia na polícii dňa 19. februára 2013, ktorý jednoznačne uviedol, že v uvedený deň a v inkriminovanú hodinu išiel zo svojho vchodu č. XX na ulici V. po chodníku, krížom cez cestu a keď bol pri vchode č. 34 na

predmetnej ulici, uvidel vozidlo, ktoré začalo cúvať a svojou zadnou časťou narazilo do pravej prednej časti zaparkovaného BMW oproti vchodu 34 na ulici Petzwalovej. Vodič pravdepodobne chcel nacúvať na voľné parkovné miesto, avšak narazil do odstaveného zaparkovaného BMW a z miesta odišiel. Svedok opísal celú situáciu a uviedol, že vodič (žalobca) zo svojho motorového vozidla ani nevyšiel po náraze, zaradil jednotku a odišiel. Celá udalosť prebiehala približne v 15-tich sekundách a on stál vo vzdialenosti asi 5 metrov od tejto udalosti. Majiteľa poškodeného vozidla pozná, preto mu išiel hneď zazvoniť a oznámiť túto udalosť. Krajský súd o tejto svedeckej výpovedi nemal pochybnosť, pretože žalovaný správny orgán sa náležite vyporiadal s námietkou žalobcu vo vzťahu k tomuto svedkovi, a preto žalobcom navrhovanú konfrontáciu považoval za nehospodárnu a nadbytočnú.

Krajský súd skonštatoval, že konaním žalobcu došlo k porušeniu záujmu verejnosti tým, že žalobca konal v rozpore so zákonom. Miera porušenia záujmu spoločnosti v danom prípade je zároveň vyjadrená v ust. § 137 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o cestnej premávke“), kde je jasne formulované porušenie pravidiel cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda alebo nesplnenie si povinnosti účastníka dopravnej nehody alebo škodnej udalosti. Všetky tieto porušenia sa považujú za porušenia pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom. V konaní žalobcu išlo o neobstarávanosť konanie pri úkone cúvania, ktoré nezvládol, hoci pri takomto konaní vodič (páchateľ priestupku) musí vedieť, že môže spôsobiť následok a nezabezpečil si k úkonu cúvania náležite poučenú osobu, aby tento úkon zvládol bez ohrozenia života a poškodenia majetku iného. Žalobca na mieste nezotrval, nehodu neohlásil a z miesta odišiel na neznáme miesto. Neobstojí preto podľa krajského súdu jeho tvrdenie, že v danom prípade sa nedopustil dopravnej nehody, ale došlo ku škodnej udalosti, pretože pri gramatickom výklade ust. § 66 nie je sporné, že o škodnú udalosť by išlo vtedy, ak by si žalobca splnil svoje povinnosti účastníka dopravnej nehody, túto ohlásil polícii alebo s vodičom poškodeného motorového vozidla sa chcel dohodnúť na odstránení následkov jeho konania. Žalobca si však svojím konaním nesplnil povinnosť vyplývajúcu z ust. § 66 ods. 6 zákona o cestnej premávke, a preto správny orgán postupoval v súlade so zákonom, keď konanie žalobcu vyhodnotil ako dopravnú nehodu v zmysle § 64 ods. 2 zákona o cestnej premávke.

Vo vzťahu k uloženej sankcii, krajský súd konštatoval, že túto žalovaný i prvostupňový správny orgán vyhodnotili v súlade s ust. § 12 zákona o priestupkoch, riadne zdôvodnili, a preto žalobca napadnutým rozhodnutím nemôže byť ukrátený na svojich právach v zmysle § 247 ods. 1 O.s.p.

Ďalej krajský súd poukázal na rozsudok vydaný v predmetnej právnej veci z 21. mája 2013 č. k. 11S/90/2012-50 tak, ako uvádza žalobca vzhľadom na ustálenú prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a poukázal i na konkrétny rozsudok tohto súdu sp. zn. 10Sžd/20/2012, keďže zo spisového materiálu nevyplyvali podklady o výške škody na poškodenom motorovom vozidle. Uviedol, že zo spisového materiálu žalovaného jednoznačne vyplýva, že správny orgán vytknuté nedostatky odstránil, zabezpečil podklady i v tomto smere do spisu, a to odborné vyjadrenie č. 123/2013, vypracované znalcom z odboru doprava - cestná Ing. X. B. Znalec mal dostatok podkladov na podanie odborného vyjadrenia, pokiaľ ide výšku škody spôsobenú dopravnou nehodou na odstavenom motorovom vozidle, do ktorého žalobca narazil. Navyše samotná poškodená preukázala výšku škody dokladom vystaveným poisťovňou, z oddelenia likvidácie poistných udalostí o vyplatení tejto poistnej udalosti poškodenej v sume 702,65 Eur. Krajský súd nemal pochybnosti o týchto dôkazoch s poukazom na uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, pokiaľ ide o naplnenie skutkovej podstaty priestupku podľa § 64 v spojení s § 66 zákona o cestnej premávke, čo do výšky škodnej udalosti.

Ohľadne námietky žalobcu o zániku zodpovednosti za priestupok vzhľadom na dĺžku konania, krajský súd dospel k záveru, že je tiež neopodstatnená z dôvodu, že k dopravnej nehode došlo dňa 28. januára 2012. Prvýkrát sa žalobca obrátil na súd o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného podaním žaloby dňa 12. októbra 2012. Išlo o lehotu 8 mesiacov a 14 dní odo dňa, kedy sa skutok stal. Prvýkrát krajský súd rozhodol rozsudkom dňa 21. mája 2013 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaný spisový materiál prevzal dňa 15. júla 2013. Krajský súd ďalej poukázal na ustanovenie § 246d O.s.p., v zmysle ktorého lehota pre zánik zodpovednosti neplynie, a preto počas súdneho konania bola lehota na prejednanie priestupku prerušená v dĺžke 9 mesiacov a 3 dni. Žalovaný vo veci

druhý krát rozhodol rozhodnutím z 11. februára 2014, teda po 8 mesiacoch a v rámci dvojročnej lehoty na prejednanie priestupku v zmysle zákona o priestupkoch.

Vzhľadom na vyššie uvedené, podľa názoru krajského súdu správne orgány dospeli k právnomu záveru v súlade so zákonom. Žalovaný sa v rozhodnutí o odvolaní vypořiadal so všetkými námietkami žalobcu. Krajský súd nezistil také vady konania, na ktoré by podľa § 250i ods. 3 O.s.p. musel prihliadnuť, preto žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol. O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

## II.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a), d) a f) O.s.p. a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie, alternatívne, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V odvolaní poukázal na ustanovenie § 47 správneho poriadku, ktoré upravuje náležitosti rozhodnutia správneho orgánu. Podľa názoru žalobcu, náležitosti rozhodnutia v zmysle predmetného ustanovenia v rozhodnutiach správnych orgánov chýbali, tak v rozhodnutí žalovaného, ako aj v rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa. V predmetných rozhodnutiach sa správne orgány nevysporiadali s návrhmi, námietkami a vyjadreniami žalobcu, s čím sa nevysporiadal ani krajský súd. Súd prvého stupňa v tomto prípade podľa názoru žalobcu dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam, neprihliadol na všetky žalobcom uvádzané skutočnosti, ktoré boli v súdnom konaní na prvom stupni dostatočne preukázané. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. decembra 2009 sp. zn. 8Sžo 12/2009 a sp. zn. 10Sžd/1/2010 z 29. augusta 2011, ktoré sa zaoberajú náležitosťami rozhodnutí správnych orgánov.

Žalobca k tvrdeniu krajského súdu ku kvalifikácii skutku ako dopravnej nehody uviedol, že sa nedostatočne zaoberal jeho argumentáciou, že sa snažil zistiť vlastníka dotknutého motorového vozidla priamo na mieste skutkovej udalosti, z tohto dôvodu odišiel domov za otcom, s ktorým sa opätovne vrátil na miesto skutkovej udalosti, o čom svedčí aj fakt, že pri vracaní sa na miesto skutkovej udalosti žalobca bez výzvy opísal policajnej hliadke, ktorá ho zastavila skutkovú udalosť, ospravedlnil sa po návrate na miesto skutkovej udalosti vlastníkovi dotknutého motorového vozidla, a to napriek nevedomosti o existencii akejkolvek hmotnej škody na dotknutom motorovom vozidle, odovzdal mu svoje osobné údaje v prípade potreby ďalšej súčinnosti z jeho strany. Žalobca si teda i napriek svojej nevedomosti o spôsobenej škode splnil všetky povinnosti, ktoré by mu ako účastníkovi škodovej udalosti vyplývali zo zákona o cestnej premávke, a preto z jeho strany nemohlo dôjsť k porušeniu § 66 ods. 6 veta posledná zákona o cestnej premávke.

Z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžd/1/2010 z 29. augusta 2011 uviedol, cit.: „Účelom ustanovenia § 66 ods. 6 zákona o cestnej premávke je zabezpečiť, aby pri škodovej udalosti bolo umožnené rýchlo a bezproblémovo zistiť náhradu škody v prospech poškodeného účastníka škodovej udalosti. Z tohto pohľadu je potrebné pristupovať k hodnoteniu požiadavky zákonného ustanovenia „bezodkladne upovedomiť“ osobu postihnutú škodovou udalosťou o osobných údajoch škodcu, v prípade, že táto nie je účastníkom škodovej udalosti. Zákon nestanovuje žiadnu priamu konkrétnu lehotu na upovedomenie a preto treba vždy vychádzať z konkrétnych okolností prípadov a posudzovať ich vzhľadom na danú situáciu“.

K odbornému vyjadreniu č. 123/2013, vypracovanému znalcom z odboru doprava - cestná Ing. X. B. za účelom zistenia výšky škody na poškodenom motorovom vozidle žalobca uviedol, že žalovaný sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nedostatočne vysporiadal s jeho námietkou, vzťahujúcou sa k obsahu resp. záverom uvedeným v odbornom vyjadrení, podľa ktorého obsah resp. závery vyplývajúce z odborného vyjadrenia sú neobjektívne. Znalec pri vypracovaní odborného vyjadrenia vychádzal len z

fotodokumentácie zabezpečenej správnym orgánom, z ktorej nie je voľným okom zrejmé žiadne poškodenie vozidiel, čo potvrdil aj samotný krajský súd vo svojom predchádzajúcom rozsudku, keď vo vzťahu k fotodokumentácii konštatoval, cit.: „Taktiež z fotodokumentácie nie je voľným okom zrejmé poškodenie vozidiel“. V odôvodnení tohto rozsudku však už krajský súd považoval príslušnú fotodokumentáciu za postačujúcu, keď uviedol že znalec mal dostatok podkladov na podanie odborného vyjadrenia. Znalec mal pritom možnosť oboznámiť sa taktiež s fotodokumentáciou, ktorú zabezpečila poisťovňa a prípadne tieto podklady na vypracovanie odborného vyjadrenia porovnať.

### III.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že dôkazná situácia, ktorá sa nachádza v spisovom materiáli a rozsiahle dokazovanie, ktoré bolo pri objasňovaní priestupku a následnom správnom konaní vykonané, dostatočne preukazuje skutočnosť, že účastník konania spôsobil dopravnú nehodu, nesplnil si svoje povinnosti ako účastník dopravnej nehody a dopustil sa tým priestupkov podľa ustanovenia § 22 ods. 1 písm. b), g) zákona o priestupkoch.

Žalovaný uviedol, že v danej veci bolo vykonané dokazovanie procesne legálnymi dôkazmi, ako to vyplýva zo spisového materiálu, čím skutkový stav veci po vyhodnotení týchto dôkazov bol riadne spoľahlivo zistený a preukázaný, na základe ktorého sa dospelo k záveru, že skutok, ktorý sa kládol za vinu žalobcovi sa skutočne stal a žalobca teda bol oprávnené zákonne uznaný vinným zo spáchania priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Žalovaný sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že predmetný skutok mal byť kvalifikovaný ako škodová udalosť z dôvodu, že v ustanovení § 66 ods. 6 zákona o cestnej premávke sú zadefinované podmienky, ktoré musia byť splnené k tomu, aby mohla byť udalosť kvalifikovaná ako škodová udalosť, pričom v uvedenom prípade tieto podmienky splnené neboli. Zo spisového materiálu je zrejmé, že zo strany účastníka konania nebolo vyplnené a podpísané tlačivo zavedené na zabezpečenie náhrady vzniknutej škody, nebola bezodkladne upovedomená osoba, ktorej bola spôsobená škoda a účastník ani bezodkladne nezastavil vozidlo.

K námietke, v ktorej žalobca poukazuje na to, že závery odborného vyjadrenia č. 123/2013, vypracovaného znalcom z odboru doprava - cestná Ing. X. B. sú neobjektívne žalovaný uviedol, že súčasťou uvedeného odborného vyjadrenia je fotodokumentácia, ktorá je oproti fotodokumentácii nachádzajúcej sa v spisovom materiáli vyhotovená vo farebnom vyhotovení, z ktorej sú zrejmé aj voľným okom viditeľné poškodenia oboch vozidiel zúčastnených na dopravnej nehode. Znalec v časti odborného vyjadrenia (2.1.3 Poškodenie vozidiel) k fotografiám každého zo zúčastnených vozidiel uviedol, ktorá časť vozidla bola poškodená a vozidlá, resp. ich poškodené časti boli nasnímané fotografickým zariadením, ktoré zaznamenáva snímky v elektronickej podobe. V elektronickej podobe sa tento materiál aj archivuje, pričom v elektronickej podobe je možné uvedené snímky na príslušnom zariadení zobraziť aj v detailnejšom rozlíšení za účelom zamerania sa na obsahové detaily, ktoré zo snímky vyplývajú.

Podľa žalovaného čast', v ktorej bola stanovená výška sankcie je preskúmateľná pre dostatok dôvodov, nakoľko je známe, aké konkrétne okolnosti boli podkladom pre uloženie sankcie. Určenie výšky sankcie v rámci určeného rozpätia bolo výsledkom správneho uváženia. Správny orgán sa zaoberal všetkými hľadiskami, ktoré zákon ako premisy takejto úvahy ustanovuje, obstaral si za tým účelom potrebné dôkazy, vyvodil z nich skutkové a právne zistenia a až potom na základe zákonom povolenej voľnej úvahy pri rešpektovaní zmyslu a účelu zákona a medzí, ktoré zákon ustanovuje, dospel pri dodržaní pravidiel logického posudzovania k rozhodnutiu. Správny orgán sa vyrovnal so všetkými hľadiskami pre uloženie sankcie v zmysle ustanovenia § 12 ods. 1 zákona o priestupkoch, a nie iba s niektorými, ním vybranými.

Záverom žalovaný poukázal na základné zásady správneho konania vyplývajúce z § 3, § 32, § 46, § 47 ods. 3 správneho poriadku. Námietky obsiahnuté v žalobe považoval za nedôvodné, pričom poukázal na preukázateľne zadokumentovanú materiálnu situáciu vyplývajúcu zo spisového materiálu, čím mal za to,

že zo strany žalobcu ide o účelovú snahu akýmkoľvek spôsobom sa vyhnúť právnej zodpovednosti za spáchaný dopravný priestupok. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je vydané v súlade so zákonom.

#### IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.); odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk) (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 4 ods. 1 písm. c) zákona o cestnej premávke, vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke.

Podľa § 22 ods. 3 zákona o cestnej premávke, ak to vyžadujú okolnosti, najmä nedostatočný rozhľad, vodič je povinný zaistiť bezpečné otáčanie alebo cúvanie pomocou spôsobilých a náležite poučenej osoby.

Podľa § 66 ods. 2 písm. a), d) a e) zákona o cestnej premávke, účastník dopravnej nehody je povinný ohlásiť dopravnú nehodu policajtovi, zotrvať na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta alebo sa na toto miesto bezodkladne vrátiť po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlásení dopravnej nehody, zdržať sa konania, ktoré by bolo na ujmu vyšetrenia dopravnej nehody, najmä premiestnenia vozidiel.

Podľa § 64 ods. 2 písm. a) zákona o cestnej premávke, za dopravnú nehodu sa považuje aj škodová udalosť podľa odseku 3, ak nie je splnená niektorá z povinností podľa § 66 ods. 6 <.

Podľa § 64 ods. 3 zákona o cestnej premávke, ostatné udalosti v cestnej premávke, pri ktorých vznikla škoda v priamej súvislosti s premávkou vozidla, sa na účely tohto zákona nepovažujú za dopravnú nehodu. Takéto udalosti sú škodovou udalosťou.

Podľa § 66 ods. 6 zákona o cestnej premávke, účastník škodovej udalosti je povinný bezodkladne zastaviť vozidlo, preukázať svoju totožnosť inému účastníkovi škodovej udalosti, poskytnúť údaje o poistení vozidla, vyplniť a podpísať tlačivo zavedené na zabezpečenie náhrady vzniknutej škody podľa osobitného predpisu, zdržať sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky a urobiť vhodné opatrenia, aby nebola ohrozená bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky. Ak účastník škodovej udalosti spôsobil hmotnú škodu osobe, ktorá nie je účastníkom škodovej udalosti, je povinný o tom túto osobu bezodkladne upovedomiť a vyplniť s ňou a podpísať tlačivo zavedené na zabezpečenie náhrady vzniknutej škody podľa osobitného predpisu.

Podľa § 12 ods. 1 zákona o priestupkoch, pri určení druhu sankcie a jej výmery sa prihliadne na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatel'a, ako aj na to, či a akým spôsobom bol za ten istý skutok postihnutý v kárnom alebo disciplinárnom konaní.

Podľa § 22 ods. 1 písm. b) zákona o priestupkoch, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto ako vodič vozidla, ktorý sa zúčastnil na dopravnej nehode, bezodkladne nezastavil vozidlo, nezdržal sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky po nehode v čase, keď by to

bolo na ujmu zistenia, či pred jazdou alebo počas jazdy požil alkohol alebo inú návykovú látku, alebo nezotrval na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta alebo sa na toto miesto bezodkladne nevrátil po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlásení dopravnej nehody.

Podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona o priestupkoch, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda.

Podľa § 22 ods. 2 písm. a) zákona o priestupkoch v znení účinnom od 1. februára 2014 do 31. júla 2014, za priestupok podľa odseku 1 písm. a) až c) sa uloží pokuta od 300 eur do 1 300 eur a zákaz činnosti od jedného roku do piatich rokov.

Podľa § 22 ods. 2 písm. c) zákona o priestupkoch v znení účinnom od 1. februára 2014 do 31. júla 2014, písm. e), g) až i) možno uložiť pokutu od 150 eur do 800 eur a zákaz činnosti do troch rokov.

Podľa § 137 ods. 2 písm. c) zákona o priestupkoch, porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je také porušenie pravidiel cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda alebo nesplnenie si povinností účastníka dopravnej nehody alebo škodovej udalosti.

Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Podľa § 250i ods. 3 O.s.p., na vady konania pred správnym orgánom sa prihliada, len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd v rozsahu odvolacích dôvodov preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi odvolania proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Nitre, po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu vychádzajúc z ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním najvyšší súd stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne, pričom duplicitné opakovanie pre účastníkov známych faktov v prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu považuje za nadbytočné. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku k námietkam žalobcu uvedeným v odvolaní uvádza nasledovné.

Pokiaľ žalobca namietal, že zákonné povinnosti v zmysle § 66 ods. 6 zákona o cestnej premávke splnil, odvolací súd sa z jeho argumentáciou nemohol stotožniť. Z podkladov súdneho spisu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis žalovaného, vrátane prvostupňového správneho orgánu, jednoznačne vyplýva, že žalobca bezprostredne po dopravnej nehode z miesta odišiel a vrátil sa až potom, čo sa poradil so svojím otcom. Povinnosť zotrvať na mieste nehody a poškodenú osobu bezodkladne upovedomiť o nehode, vyplniť s ňou a podpísať tlačivo zavedené na zabezpečenie náhrady vzniknutej škody podľa

osobitného predpisu vyplýva priamo zo zákona z vyššie uvedeného zákonného ustanovenia. V zmysle zásady neznalosť zákona neospravedlňuje mal žalobca o tejto povinnosti vedieť, nakoľko ako držiteľ vodičského oprávnenia má ovládať všetky súvisiace povinnosti, teda bez rady blízkej osoby. Preto tvrdenie žalobcu, že splnil svoju povinnosť, nakoľko sa vrátil na miesto nehody po tom, ako sa poradil s otcom, vzhľadom na vyššie uvedené, neobstoí. V danom prípade nešlo o také okolnosti prípadu, ktoré predpokladá rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžd/1/2010 z 29. augusta 2011, na ktoré poukazuje žalobca vo svojom odvolaní.

Vychádzajúc z okolností posudzovanej veci, aj podľa názoru senátu odvolacieho súdu zákonné podmienky pre sankčný postih žalobcu za horeoznačené protiprávne konanie boli splnené.

K aplikácii žalobcom uvádzaných rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/12/2009 zo 17. decembra 2009 a sp. zn. 10Sžd/1/2010 z 29. augusta 2011 odvolací súd uvádza, že v predmetnej právnej veci nejde o prípad nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia, nakoľko krajský súd správne vyhodnotil vykonané dôkazy a dospel k správnym skutkovým zisteniam.

K odvolacej námietke žalobcu týkajúcej sa odborného vyjadrenia č. 123/2013 znalca Ing. X. B. odvolací súd uvádza, že na rozdiel od fotodokumentácie vyhotovenej správnym orgánom v čiernobielym vyhotovení, znalec mal k dispozícii fotodokumentáciu vo farebnom vyhotovení, v elektronickej podobe a už zo samotného farebného zobrazenia je evidentné poškodenie vozidiel. V elektronickej podobe je možné snímky na príslušnom zariadení zobrazíť aj v detailnejšom rozlíšení za účelom zamerania sa na obsahové detaily, ktoré zo snímky vyplývajú. Za stavu, že žalobca svoje tvrdenie o neobjektívite záverov znalca ničím nepreukázal, nebolo možné v rámci odvolacieho konania túto námietku zohľadniť.

V posudzovanej veci aj podľa názoru senátu odvolacieho súdu bol náležite zistený skutkový stav veci, správne orgány vo svojich rozhodnutiach náležite vyhodnotili vykonané dôkazy a na základe zisteného skutkového stavu, vec správne právne posúdili. Žalobca v odvolaní podľa názoru odvolacieho súdu neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, s ktorými by sa krajský súd nebol vysporiadal a ktorými by bol preukázal konkrétne porušenie alebo ohrozenie jeho subjektívnych práv, alebo preukázal, že správne orgány svojím postupom porušili základné zásady správneho konania a konania o priestupkoch (§ 74) a že by pri hodnotení vykonaných dôkazov porušili ustanovenie § 34 ods. 5 správneho poriadku.

Odvolací súd nezistil žiadne také pochybenia zo strany správneho orgánu, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť preskúmaného rozhodnutia a vzhľadom na uvedené napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 224 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že v tomto konaní neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

## **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.